

ли на князівстві київському у нас сидів князь Володимир, у де сьтому століттю, Чехи, боячись Угрів, що саме тоді в силу вби ли ся і посусідству з Чехами осіли ся, звернули ся за опікою до німецького імператора. То з того часу й почала ся бороть ба з Німцями і за славянство і за віру дідівську. По малу-ма лу чеські королі, дворяни, та єпископи перейшли на католиц тво, а народ та сільські попи додержували старої віри та зви чаїв. Великого тоді лиха наробили Німці Чехам та й иншим Славянам, як Шевченко пише про це:

"Оттак німота запалила
Велику хату, і сімю,
Сімю славян роз'єдiniла,
І нишком — тихо упустила
Усобиць лютою змію.
Полили ся ріки крози,
Пожар погасили,
А Німчики пожарище
Й сиріт поділили.
Виростали у кайданах
Славянські діти
І забули у неволі,
Що вони на світі.

Ото ж саме в ті часи, коли Чехам доводило ся скрутно від Німців та від своїх понімециних панів і старшого духовен ства, народив ся у містечку Гусинці Іван Гус. В якому саме це році було, напевно не знати, а вважають, що року 1369.

Батьки Івана були прості селяни, і йому змалечку до вело ся зазнати чимало горя. Дуже малим віддано його в на уку до Праги і він там жив, як усі тоді бідні школярі, з того, що сьпівав та usługував у церкві. Невеселе було його життя.

"Коли я був голодним хлопчиною — "згадував він у же дорослим, — я робив з хліба ложечки, і їв ними доти, поки нарешті не зїдав і ложки".

Дуже рано почав Гус помишляти про те, щоб стати попом; мабуть на те віддали його до школи й батьки. А бу ти попом йому одразу хотіло ся тільки з за того, щоб з злид нів вибити ся та у достатках жити. Скінчивши нижчі школи, Гус записав ся до пражського університету, скінчив його з честю і остав ся в ньому за професора. Незабаром, року 1400 він висьвятив ся на попа. Оттоді-то з ним і стала ся велика переміна, і він з веселої і жвавої людини мало не на черця змі нив ся. Ще як був він студентом в університеті, то йому і в думці не було про ті реформи церковні (новий лад), за які він згодом життям своїм заплатив. Навпаки, він вірив тоді